

(https://twitter.com/ICHRI_FA) (https://www.facebook.com/iranhumanrights.org) f

(https://soundcloud.com/ichripodcasts) (https://www.youtube.com/user/IntlCampforHRinIran) ▶

اهدا کنید

use.com/form/_TNnXA)

Center for Human Rights in Iran (HTTPS://PERSIAN.IRANHUMANRIGHTS.ORG)

(HTTPS://WWW.IRANHUMANRIGHTS.ORG/MEDIA/2018-2) کمپین در رسانه‌های جهانی

(HTTPS://PERSIAN.IRANHUMANRIGHTS.ORG/PUBLICATIONS) انتشارات

چند رسانه‌ای

(HTTPS://PERSIAN.IRANHUMANRIGHTS.ORG/CATEGORY/LATEST-NEWS) آخرین خبرها

(HTTPS://PERSIAN.IRANHUMANRIGHTS.ORG/CATEGORY/STATEMENTS) بیانیه

https://www.facebook.com/sharer/sharer.php? f

%A8%D8%A7+%DB%B1%DB%B9+%D8%B2%D9%86%D8%AF%D8%A7%D9%86%DB%8C&redirect_uri=https://persian.iranhumanrights.org/sharing-thankyou=yes

گفت و گو با ۱۹ زندانی

https://plus.google.com/share? G+

(url=https://persian.iranhumanrights.org/1390/03/saeed_pourheidar_1

، شرح 20% سعید پورحیدر، 20% روزنامه نگار، tg://msg?text)

20% از شکنجه در 20% زندان اوین 30% تجربه دو بار زندان و 20% گفت و گو با 19% زندانی 20% Saeed_pourheidar_1

shares 32

خرداد ۹، ۱۳۹۰

سعید پورحیدر روزنامه نگار که پس از انتخابات دو بار بازداشت شد و در نهایت حکم ۵ سال زندان وی توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تایید شد در گفت و گویی با کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران شرحی از بدرفتاری هادر زندان، اتهامات مطرح شده علیه خود، شرایط نگهداری زندانیان در زندان اوین و در نهایت استفاده از شکنجه در مورد تعدادی از زندانیان سیاسی در زندان اوین سخن گفت.

سعید پورحیدر از روزنامه نگاران سابق سرویس سیاسی برخی روزنامه های اصلاح طلب به کمپین گفت که پس از انتخابات ریاست جمهوری دو بار بازداشت شد، بار اول ۱۶ بهمن سال ۸۸ در منزل توسط ماموران وزارت اطلاعات که به مدت یکماه در بند ۲۴۰ اوین در انفرادی به سر برد و بار دوم هجده مهر سال ۸۹ پس از احضار به دادرسی اوین بازداشت و روانه بند ۳۵۰ شد تا پس از ۵۲ روز تا اعلام رای دادگاه تجدید نظر از زندان شد. با توجه به تایید رای بدوی او از ایران خارج و هم اکنون در خارج از ایران به سر می برد.

وی در خصوص اتهامات مطرح شده علیه خود گفت: « باز پرس با پنج اتهام فعالیت تبلیغی علیه نظام، اجتماع و تبانی به قصد براندازی، اخلال در نظم عمومی، توهین به رئیس جمهور، توهین به مقدسات و زیر سوال بردن احکام اسلام پرونده ام را به دادگاه فرستاد که در شعبه بیست و شش دادگاه انقلاب به ریاست قاضی پیرعباس به پنج سال زندان و ده سال محرومیت از روزنامه نگاری و پرداخت سه میلیون ریال جریمه نقدی محکوم شدم... در پرونده ای که برای تشکیل شد جز مطالب و بلاگ شخصی و گفتگویم با رسانه های خارج از کشور هیچ دلیل و مدرک منطقی برای بازداشت و یا محکومیت وجود نداشت.»

آقای پورحیدر در مورد بدرفتاری های انجام شده با خود در زندان به کمپین گفت: «سلول انفرادی حتی اگر قرار باشد یک زندانی هیچگونه شکنجه جسمی مضاعف یا اذیت و آزار فیزیکی را متحمل نشود خود مصداق بارز شکنجه روحی و روانی SHARE THIS آزاری که در زندان بر من گذشت شکنجه روحی و روانی (شکنجه سفید

سعید پورحیدر به کمپین گفت : «ضرب و شتم، ادرار کردن به سر و صورت زندانی، آویزان کردن از پا، زدن شلاق، استفاده از شوکر الکتریکی، زدن ضربات به نقاط حساس بدن و یک مورد تجاوز جنسی بصورت وحشتناک با

استفاده از چسب PVC بخشی از شکنجه های جسمی بود که این دوستان برایم نقل میکردند.»

(بود و گهگاه شکنجه فیزیکی همچون ضرب و شتم در حین بازجویی، بی خوابی دادن و یکبار انداختن در بشکه آب سرد و یا ساعتها بصورت عریان نگه داشتن در هوای سرد . از شکنجه های روحی و روانی نیز می توان به ارائه اخبار و مطالب دروغ، تهدید به زدن شلاق، وادار کردن به پذیرش اتهامات غیراخلاقی، تهدید به بازداشت اعضای خانواده و یا دادن خبر کذب بازداشت همسر و پدر، پخش کردن صدای دخترم در یکی از جلسات بازجویی و اینکه می گفتند دختر و همسرت نیز بازداشت و در زندان هستند، تهدید به صدور احکام سنگین زندان، ممنوعیت ملاقات و تماس با خانواده می توان اشاره کرد.»

سعید پور حیدر در ادامه به تشدید مشکلات جسمی اش در زندان اشاره کرد و ادامه داد: «قبل از زندان به خاطر بیماری قلبی ام روزانه از یک قرص استفاده میکردم که ارمغان یک ماه سلول انفرادی برایم پس از آزادی شد استفاده روزانه سه قرص برای قلب و داروهای آرامبخش. همچنین بخاطر چهار روز اعتصاب غذا و شرایط انفرادی که در حالت طبیعی به کم کردن وزن زندانی منجر می شود در طول مدت یکماه نه کیلو وزن بدنم کم شد و یکبار نیز بعد از اتمام یکی از جلسات بازجویی دچار حمله قلبی شدم.»

وی وضعیت زندان را از نظر سرویس بهداشتی، فروشگاه، سیستمهای گرمایش و سرمایش، اوقات فراغت و امکان مطالعه زندانیان را اینگونه تشریح کرد: «وضعیت بندهایی که مختص نگهداری زندانی در سلول انفراد است با بند عمومی بسیار متفاوت است. در سلول انفرادی که زندانی امکان دسترسی به فروشگاه، لوازم ورزشی، کتاب و را ندارد. برخی سلولها دارای سرویس بهداشتی فرنگی است و برخی نیز فاقد آن که زندانی در هر بار برای رفتن به دستشویی باید با چشم بند و توسط زندانبان مراجعه کند.... در بند عمومی ۳۵۰ که محل نگهداری زندانیان سیاسی است اوضاع کمی بهتر است. بند ۳۵۰ فروشگاه، حیاط هواخوری، کتابخانه، لوازم ورزشی محدود، سیستمهای گرمایشی و داشت و برخی امکانات دیگر که اکثرا با هزینه شخصی خود زندانیان تهیه شده بود.

سعید پور حیدر در ادامه توضیح وضعیت بند ۳۵۰ زندان اوین گفت: «ساعت بیداری و خاموشی در بند ۳۵۰ وجود داشت اما در انفرادی زندانی حتی از اینکه چه ساعتی از روز یا شب است مطلع نبود. هفت صبح زمان ساعت بیداری و ده شب زمان اعلام خاموشی در بند ۳۵۰ بود. روزانه دوبار نیز آمار زندانیان گرفته میشد. بطوریکه زندانیان بند عمومی روزانه دوبار به حیاط رفته و سپس شمارش برای گرفتن آمار انجام می شد. هفت صبح آمار صبحگاهی و ۶ عصر آمار شبانه انجام میشد. اما اینطور نبود که زندانیان موظف باشند در ساعات خاموشی لزوما خواب و یا در ساعت بیدار باش باشند. جز در دو نوبت گرفتن آمار که همه باید حضور داشته باشند در بقیه ساعتهای شبانه روز اختیارمان با خودمان بود که بخواهیم یا بیدار باشیم.

روزنامه نگار زندانی وضعیت مطالعه در زندان را اینگونه توضیح میدهد: کتابهای موجود در کتابخانه بند ۳۵۰ تماما کتابهایی بود که پس از تایید مسئولان زندان وارد کتابخانه می شد و طبیعی است که غالبا اینگونه کتابها مورد پسند یا استفاده زندانیان سیاسی قرار نگیرد. بسیاری از کتابها قدیمی و بقول دوستان بند کتابهای بی خطر و کم خطر بودند. شعر، داستان، رمان، تاریخ، مذهبی و بصورت محدود کتابهای سیاسی در کتابخانه وجود داشت. در زمانی که من در بند ۳۵۰ بودم تنها تعداد اندکی از روزنامه های حامی دولت آنهم روزنامه های کم تیراژ بی اهمیت بصورت روزانه به دستمان می رسید که مهمترین بخش این روزنامه جدول آنها بود. حتی روزنامه کیهان بر خلاف آنکه به بندهای زندانیان عادی می رفت به بند ۳۵۰ داده نمی شد اما پس از آنکه از زندان آزاد شدم از طریق دوستان متوجه شدم که دیگر همان روزنامه های بی خاصیت نیز دیگر در اختیار زندانیان قرار نمیگیرد. اما در سلول انفرادی هیچ کتاب و روزنامه ای در اختیار زندانی قرار نمیگیرد.»

سعید پور حیدر با اشاره به بدرفتاری های انجام شده با دیگر زندانیان بند به کمپین گفت: «بسیاری از دوستان زندانی در بند ۳۵۰ اوین که تجربه حضور در سلولهای انفرادی بندهای ۲۰۹، ۲۴۰ و بند دو-الف سپاه را داشتند به نوعی مورد شکنجه های روحی و روانی و شکنجه فیزیکی قرار گرفته بودند. در طول مدت حضورم در بند ۳۵۰ توانستم با ۱۹ نفر از دوستانی که تجربه شکنجه را از سر گذرانده بودند صحبت کنم. بیشتر شکنجه ها در بند وابسته به سپاه پاسداران اتفاق می افتاد و با توجه به سناریویی که نیروهای امنیتی برای هر زندانی تعیین میکردند نوع و شدت شکنجه ها متفاوت بود. به طور مثال اگر قرار بود دوستی حتما اعترافات را از او بگیرند به هر وسیله ممکن او را وادار به پذیرش اعترافات و اتهاماتش میکردند. در گفتگویی که با دوستان داشتم آنها شرح کاملی از آنچه در سلولهای انفرادی بر آنها گذشته است را شرح دادند. شکنجه های وحشتناک روحی و روانی و جسمی که با شنیدن آنها دچار اشتباه محاسباتی در اندازه گیری سقف وقاحت نظام در برخورد با زندانیان سیاسی می شویم.»

این روزنامه نگار افزود: «ضرب و شتم، ادرار کردن به سر و صورت زندانی، آویزان کردن از پا، زدن شلاق، استفاده از شوکر الکتریکی، زدن ضربات به نقاط حساس بدن و یک مورد تجاوز جنسی بصورت وحشتناک با استفاده از چسب PVC بخشی از شکنجه های جسمی بود که این دوستان برایم نقل میکردند. اعدام مصنوعی، تحقیر و توهین، بازداشت اعضای خانواده، تهدید به بازداشت و تجاوز به همسر یا دختر، تهدید به صدور حکم اعدام، خوراندن داروهای روان گردان و بخش کوچکی از شکنجه های روحی و روانی در زندانهای جمهوری اسلامی بود که برای این ۱۹ زندانی اتفاق افتاده بود. گرچه تعداد زندانیانی که مورد شکنجه واقع شدند بیشتر از این تعداد بود اما در زمانی که من در بند ۲۵۰ بودم تنها موفق به گفتگو با فقط ۱۹ نفر شده بودم، که برخی از آنان متأسفانه اعدام و برخی دیگر همچنان در حال گذراندن محکومیتشان هستند.»

← مقاله بعدی

ما خندان، همسر نسرين ستوده: آوردن خاتم ستوده به کانون وکلا در شان او و کانون نبود

https://persian.iranhumanrights.org/1390/03/sotoudeh_lawy

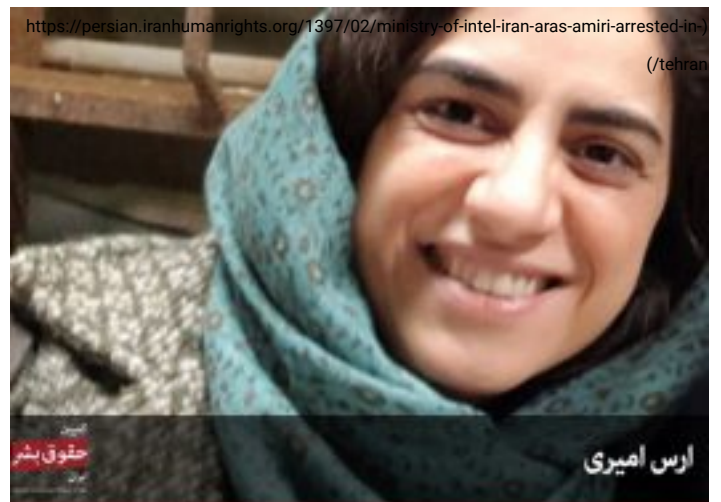
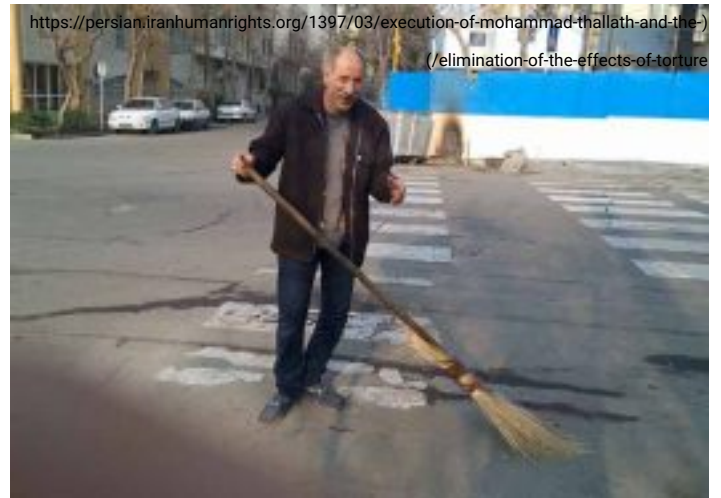
→ مقاله قبلی

تکرار محرومیت سیستماتیک دانشجویان از تحصیلات عالی: عده‌ای از داوطلبان کنه ارشد از دریافت کارنامه محروم شدند

https://persian.iranhumanrights.org/1390/03/students_konkoo

SHARE THIS

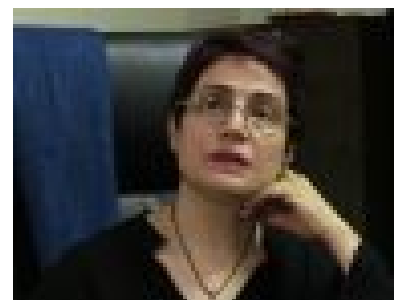
مطالب مرتبط

آخرین اخبار

<https://persian.iranhumanrights.org/1397/04/nasrin-> نسرین ستوده قرار وثیقه ۶۵۰ میلیون تومانی را نمی‌پذیرد: قراری سنگین و نامتناسب با اتهامات بی‌اساس (/sotoudeh-refuses-heavy-bail

تیر ۳، ۱۳۹۷

<https://persian.iranhumanrights.org/1397/04/open-letter-> درخواست جمعی از زنان ایرانی از فیفا برای پایان دادن دائمی به ممنوعیت ورود زنان به ورزشگاهها در ایران (/distinguished-iranian-women-call-on-fifa-to-demand-iran-end-its-ban-on-women-in-stadiums

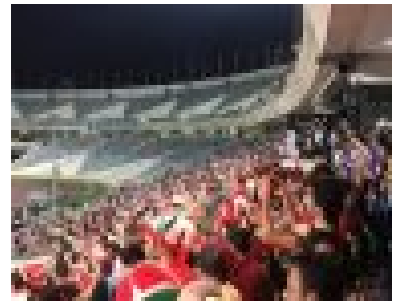
تیر ۱، ۱۳۹۷

SHARE THIS

بعد از تجربه بازی ایران-اسپانیا: آیا ممنوعیت حضور زنان در ورزشگاهها به صورت دائمی برداشته می‌شود؟
(/families-to-enter-azadi-stadium-happen-again)

تیر ۱، ۱۳۹۷

قومقضاییه از اجرای حکم اعدام رامین حسین پناهی خودداری کند و اجازه اعاده دادرسی بدهد
(/stop-execution-sentence)

خرداد ۳۰، ۱۳۹۷

ادامه اعتصاب غذای شش زن درویش در اعتراض به رفتار مأموران زندان در زندان قرچک
(/hunger-strike)

خرداد ۳۰، ۱۳۹۷

از بیمدرمانی تا آموزش: مشکلات پناهندگان معلول در ایران همزمان با روز جهانی پناهندگان
(/iran)

خرداد ۲۹، ۱۳۹۷

SHARE THIS

(https://twitter.com/ICHRI_FA) ([/https://www.facebook.com/iranhumanrights.org](https://www.facebook.com/iranhumanrights.org))

(<https://soundcloud.com/ichripodcasts>) (<https://www.youtube.com/user/IntlCampforHRinIran>)

۱۳۹۶ حق چاپ و کپی برای مرکز حقوق بشر در ایران محفوظ است (نام قبلی مرکز، کمپین بین‌المللی حقوق بشر در ایران است)

SHARE THIS